

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД

Пословни број: К-По2 1/2014

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ дана 24. септембра 2015. године

Председник већа: Седите, седите.

Отварам заседање у кривичном поступку К-По2 1/14.

Прво ћу констатовати да је ово рочиште било заказано за 14 и 30, а да је судеће веће ушло у ову судницу у 15 и 26. Ви сте већ били обавештени, додуше када сте стигли, за све ово време, да су двоје од састава овог већа судија били у том тренутку и такорећи све до сада, на другом суђењу, које је окончано и раније него што би иначе требало, управо из овог разлога, али прекинуто на неком месту које је било, да тако кажем, сувисло, имало смисла да се у том тренутку учини прекид. Бар браниоци знају да је у овом суду у оба одељења, односно у ова два одељења, да је овако рад у две смене одавно уведен, а изгледа да је почео и неки тросменски рад или тако нешто. Међутим, надам се да се овако нешто неће више дешавати, мада није много у мом утицају и жалим због овога што сте оволико чекали, а посебно сам ово хтео да нагласим и да се чује на транскрипту, да констатујем вашу дисциплину, свих вас који сте сада овде.

Дакле, судско веће је у истом саставу, заменик тужиоца је овде.

Обавештен сам, а и не сумњам у то, да су сви оптужени ту.

Само ћемо за адвокате, пошто се понекада и мења њихов састав, да констатујемо што је брже могуће, значи браниоци, адвокати: Мајкић, Радоје Алексић, Лукић Бранко.

Адв. Борис Зорко: Поштовани суде, ја бих само мало, извињавам се, дигресију, уз допуштење већа, ја ћу у 4 сати напустити рочиште уз Вашу дозволу.

Председник већа: Када?

Адв. Борис Зорко: У 4 сата, за неких пола сата, нажалост, а остаће колега Бранко Димић да ме мења, по заменичком пуномоћју за Бранка Лукића. Хвала Вам.

Председник већа: Бранко Димић, да ли то пуномоћје постоји од раније или сада?

Адв. Борис Зорко: Верујем од раније, да.

Председник већа: У реду.

Адв. Борис Зорко: Хвала Вам.

Председник већа: Даље, Живић Јасмина, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Здравко Крстић, Бранислава Фурјановић.

Присутни су и судски вештак, пре тога, пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљајић.

Да ли је овде стручни саветник? Да, добро.

Према томе, састав је исти као и што је био прошли пут, односно када смо прекинули са претресом. С друге стране, ни овај данашњи неће дуго трајати, то су опет неке друге околности, али верујем да постоји сагласност да сада наставимо тамо где смо стали, а то је био 04. јули или тако нешто. У сваком случају, онај последњи пут. Дакле, на реду је био стручни саветник, тако да га позивам да приступи овде. Он је дао свој исказ, након тога је одговарао на питања странака. Ако се добро сећам, са својим питањима је Дарко Перић завршио. И сада је питање, да ли још неко од оптужених или њихових бранилаца има неко посебно питање или примедбу на исказ саветника. Ако нисам рекао,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да **СЕ главни претрес НАСТАВИ**, пошто за то постоје законске претпоставке.

Адв. Радоје Алексић: Председниче, ако дозвољавате, пре него што наставите, адвокат Алексић Радоје, бранилац окривљеног Крњајића. Везано само за ове транскрипте које он не добија. Прошли пут сте одобрили, поново имамо проблем око тога.

Председник већа: Добро, ја све журим ово времена колико имамо да искористимо онако за ову суштинску ствар. Регулисаћемо то некако. А с друге стране, има, хајде сада када смо већ почели, сведок Иван Рендулић је молио, поднео замолбу да добије транскрипт са својим сведочењем. Можда ћемо Вам се обратити нешто у вези са тиме и евентуалном наплатом тога што би то коштало, могуће. Али то је као и ово што сте рекли, једна онако периферна ствар. Да ли још неко? Аха, оптужени Зоран Косијер, нисам видео нико други да се јавља. Изволите.

Опт. Зоран Косијер: Добар дан, моје поштовање свима у судници, оптужени Зоран Косијер. Ја имам за господина генерала Секулића прво једну примедбу. Он је у његовоме...

Председник већа: Хајте прво питање ако имате, питања у смислу да Вам нешто одговори што Ви не знате, што не знамо ни ми.

Опт. Зоран Косијер: Ево овако, питање које је врло битно, јер господин Секулић је нама ту све нешто хронолошки износио од почетка оружаног сукоба на простору бивше Југославије. Међутим, заборавио је један врло битан датум да нам каже један догађај који је битнији за овај предмет, него уопште све ово што је до сада говорио. Да ли му је познато, шта је 18. октобра 1991. године у преподнедним хајде да кажем, часовима у Хагу потписано између три стране – две стране у сукобу и представника Европске заједнице?

Председник већа: Само микрофон, молим Вас.

Опт. Зоран Косијер: Који документ је потписан?

Председник већа: Укључите и говорите мало гласније.

Опт. Зоран Косијер: Који је документ потписан?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја Вас уопште не разумем шта хоћете.

Опт. Зоран Косијер: Ја нисам рекао на арапском језику.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, у то време у Хагу су вођени ти преговори о примирју, где су присуствовали и хрватска страна и ова наша и они су тамо се усаглашавало са неким споразумима о прекиду ватре.

Опт. Зоран Косијер: Не, ово је сасвим неки други документ, ја ћу Вам рећи који је документ.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја не знам шта је, ово друго не знам.

Опт. Зоран Косијер: Дакле, нисте упознати? 18. октобра 1991. године потписана је Конвенција о повлачењу Југословенске народне армије са простора територије Републике Хрватске.

Стручни саветник Милисав Секулић: Јесте.

Опт. Зоран Косијер: Је ли тако?

Стручни саветник Милисав Секулић: Јесте.

Опт. Зоран Косијер: Да ли Вам је познато, где је оригинал документа са стране Југославије?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, потписано је да се из оних касарни на територији ...

Опт. Зоран Косијер: Не, не.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, да Вам кажем једноставно, да се повуче ЈНА, а не да се повуче са целе територије Хрватске, то није тачно, она је доле у Крајини остала, имајте у виду када говорите, октобар 1991. године.

Опт. Зоран Косијер: Документ лепо гласи „Конвенција о повлачењу Југословенске народне армије“ ...

Стручни саветник Милисав Секулић: Јесте.

Опт. Зоран Косијер: „... са простора Републике Хрватске“.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, само из гарнизона у Хрватској.

Опт. Зоран Косијер: Да ли Вам је познато, где се налази оригинал документ који је припао југословенској страни?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја имам датум када је то и садржај, али документ немам код себе.

Опт. Зоран Косијер: Ја ћу Вам рећи да тај документ не постоји са наше стране, зато што га је Југославија уништила.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ма, молим Вас, постоји тај документ.

Опт. Зоран Косијер: Постоји документ са стране Хрватске и Европске заједнице.

Председник већа: Добро, мислим да смо чули.

Опт. Зоран Косијер: А зато један други...

Председник већа: Само нешто, рецимо да смо се сада подсетили нечега и да смо сада нешто више сазнали него што смо, али не видим баш неки велики значај свега тога о чему говорите за ово што судимо.

Опт. Зоран Косијер: Ево, ја ћу Вам рећи значај. Значај је био у томе, да се није случајно, господине судија, да се одиграва случај „Ловас“ на минском пољу, потписивање у исто време у Хагу. Пазите, случајности нема. То је крај XX века.

Председник већа: Ја се не сећам да сте то у својој одбрани истицали.

Опт. Зоран Косијер: Нисам, то сам...

Председник већа: Али можда можете у завршној речи, на пример, а овде сада, ево саветник је нешто рекао на то што сте га Ви питали и тако даље.

Опт. Зоран Косијер: Саветник је говорио неке друге датуме, а није се сетио овога датума.

Председник већа: Рецимо да можете то да разрадите и касније.

Опт. Зоран Косијер: Добро, ја сам само то, било би добро да се потражи тај документ да идемо коме је сметало потписивање тог документа. Хвала лепо.

Председник већа: Добро, разумем ово као предлог за доказни поступак. Још неко? Изволите. Кажем, ја сам мислио, имао сам такав утисак да сте Ви завршили прошли пут, али ако нисте, изволите.

Опт. Радован Влајковић: Оптужени Влајковић. Господине генерале, ја имам питање у вези наређења које сам ја добио. У којем облику сам га требао добити, у смислу, да ли писмено, усмено, на терену, извиђачком, на извиђању, уз помоћ географске карте, значи какво је то наређење, да ли сам га могао добити у ходнику или шта ја знам како већ мој командант каже?

Стручни саветник Милисав Секулић: Да ли могу да одговорам?

Председник већа: Да, да.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, Вама је командант одреда наредио да са Вашом јединицом терате оне људе у минско поље. Ви нисте смели то да извршите у односу на закон, нисте смели, Ви сте морали од њега тражити по важећим правилима у то време, а верујем да је то и сада, морали сте тражити писмено наређење. Када Вам он уручи писмено наређење, морали сте се другопретпостављеном старешини обратити и поступити онако како он каже. И Ви сте правилно поступили што нисте извршили то наређење. Али изгледа да сте после извршавали.

Опт. Радован Влајковић: Добро, то после, претходни тужилац је рекао да нас не оптужује за то после што се дешавало, јер битно је то што смо имали неке намере...

Стручни саветник Милисав Секулић: Ово је битно.

Опт. Радован Влајковић: А ово је битно што се тиче припреме.

Стручни саветник Милисав Секулић: Да.

Опт. Радован Влајковић: Припреме значи за извршење овај овог задатка. То наређење по Правилима службе, како оно треба да буде, ако је писмено, значи ако је писмено, како оно мора да буде по Вама у смислу Правила службе?

Стручни саветник Милисав Секулић: Правило службе не регулише то наређење, то има оно Упутство за борбену употребу јединица и ово се сада ради о наређењу. Оно може бити, не знам ја, неко комплетно, па вам да све податке о непријатељу, па вам каже, ко је лево, ко је десно, па вам изнесе неку своју одлуку о употреби те јединице у којој сте Ви и онда изда наређење, каже, први вод има задатак, то, то, то и то. Он то вама није тако издао, мислим да није, да то није битно. Битно је да такво наређење нисте смели да извршите, без обзира како вам је издао.

Опт. Радован Влајковић: Добро, да ли оно значи треба да буде јасно, комплетно и правилно?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим?

Опт. Радован Влајковић: Да ли то наређење о правилима тог Упутства, треба да буде јасно, комплетно и правилно?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, молим те, то се подразумева, нема шта то...

Опт. Радован Влајковић: А да ли сам га ја тако добио, по Вама?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ма какви, то наређење, молим Вас, то је наређење после неког састанка где се негде одлучило, договорило и он је дошао, ви не знате шта су тамо причали и наредио, вероватно не само Вама, има он још неког вода и то наредио вам, пошто је већ раније одлучено да иду кроз минско поље.

Председник већа: Господине Секулићу, већ сте одговорили, не морате сада препричавати Ваше виђење тога што се десило. Његово питање је било то, Ви сте одговорили. То ће бити довољно. Добро, у чему је проблем?

Адв. Јасмина Живић: Адвокат Јасмина Живић, бранилац Перић Дарка. Опет имамо ситуацију да овде стручни саветник сведочи на околности које њему нису познате, па каже...

Председник већа: Сада сам рекао, тако да је, јасно је.

Адв. Јасмина Живић: То је просто примедба у том правцу била.

Председник већа: Питање је само по себи било на месту, а ова експликација каснија спонтана, није била потребна.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја не одговарам зато што сам ја био, па видео. Ја Вам одговарам како пише у правилима и упутствима.

Председник већа: Добро, имамо ли још питања?

Стручни саветник Милисав Секулић: И ништа друго.

Опт. Радован Влајковић: Ако ја добијем наређење и оно ми није ни јасно ни комплетно ни правилно и одмах морам да реагујем по правилу службе...

Стручни саветник Милисав Секулић: Мораш да саопштиш ономе ко ти је дао наређење.

Опт. Радован Влајковић: И тражим од њега да ми се саопшти тачно локацијски, значи координате како то инжињерци кажу, ја то сада нисам, ја сам ипак машински инжињер, координате тих евентуалних минских поља, јер ја треба да извршим нешто, а мој командант ми каже да ја нисам командант дивизије и ја после те силне расправе и нормално рекао сам нећу то да извршим, ако не добијем те да кажем, податке или ми се не покаже на терену или на карти, да ли сам ја био у праву?

Председник већа: Влајковићу...

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас...

Опт. Радован Влајковић: Да сте Ви били на мом месту, као командир чете.

Стручни саветник Милисав Секулић: Овде се не ради јесте ли у праву или нисте у праву, овде се ради да наређење мора бити јасно, прецизно и то. Оно није било, Ви сте се обратили коме треба. Он ништа није променио.

Опт. Радован Влајковић: Да.

Стручни саветник Милисав Секулић: Према томе, ако мени није јасно наређење, ја водим живе људе, своје.

Опт. Радован Влајковић: Живе, своје, да.

Стручни саветник Милисав Секулић: Командујем, молим Вас, он је, све се решава тиме што Вам није издао писмено наређење, а Ви вероватно нисте ни тражили.

Председник већа: Добро, идемо даље.

Опт. Радован Влајковић: Командир који одбије наређење...

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим?

Опт. Радован Влајковић: Командир који одбије наређење, значи ја који сам одбио наређење и нађем се после друго јутро или тамо у строју већ, у тој колони, шта сам ја, шта сам ја тада, да ли сам ја, како ја, коју ја функцију имам ту?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, он је, зависи, каква су, он је имао одређена права као командант, није Вас могао сменити без претпостављеног, а друго ја не знам шта би он могао Вама. Да ли Вас је казнио нечим?

Опт. Радован Влајковић: Није.

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, молим Вас, према томе је изнео неко своје мишљење.

Опт. Радован Влајковић: Да ли сам ја суспендован тим чином одбијања наређења?

Стручни саветник Милисав Секулић: Слушајте, да је било шта предузео, Ви сте морали то писмено да добијете.

Опт. Радован Влајковић: Писмено?

Стручни саветник Милисав Секулић: Да, и Ви би сада то могли да покажете, јер он може казати да Вам није наредио ништа, да ништа није рекао и тако.

Опт. Радован Влајковић: Добро, хвала.

Председник већа: Ако је то све, има ли још? Дакле, мислим да се разумемо, питања. Ви сте већ били малопре? Хајде изађите, бар да би се чуло шта хоћете да кажете.

Опт. Зоран Косијер: Ја ћу као Зоран Милановић да се послужим мало, ишао је ђоном, није, када је био на реду да се пријави, пропустио је круг, па се онда пријавио господин Влајковић.

Председник већа: А то, добро, добро, није битно.

Опт. Зоран Косијер: Питање за вештака, кажите ми, сада смо чули да је био суспендован Влајковић.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим?

Опт. Зоран Косијер: Влајковић да је био суспендован.

Стручни саветник Милисав Секулић: Не знам да ли је био суспендован.

Опт. Зоран Косијер: Кажите ми, када је одбио наређење, шта је био дужан његов претпостављени да уради?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, он би требао да се жали, шта би урадио његов претпостављени, проценио би шта би било и донео би одлуку.

Опт. Зоран Косијер: Да ли је био због одбијања наређења обавезан да обавести органе безбедности?

Стручни саветник Милисав Секулић: Слушајте, не, безбедност немојте мешати.

Опт. Зоран Косијер: Шта немојте?

Стручни саветник Милисав Секулић: Овај командант ...

Опт. Зоран Косијер: Господине, он одбија да изврши...

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас...

Опт. Зоран Косијер: Борбени задатак у зони ратних дејстава.

Стручни саветник Милисав Секулић: Командир који је добио, коме је одбијено наређење, он једужан да свог претпостављеног обавести да му је тај и тај старешина отказао послушност.

Опт. Зоран Косијер: Где сте Ви нашли да је он одбио наређење?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим?

Опт. Зоран Косијер: У којим документима сте нашли да је одбио наређење?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, имате свуда и у Правилу службе и свуда.

Опт. Зоран Косијер: Не, не, ја Вас питам, где сте нашли у документима да је Влајковић одбио да изврши наређење?

Стручни саветник Милисав Секулић: Нисам ја нашао.

Опт. Зоран Косијер: Нисте нашли?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја нисам био тамо, па да слушам ја, он прича, ја му одговарам. Ја говорим у односу на правила, како предвиђају, ја нисам био тамо и не знам.

Опт. Зоран Косијер: Добро, хвала.

Стручни саветник Милисав Секулић: Да ли је то овако или није.

Председник већа: Ви сте вероватно сви видели и закључили да врло нерадо ограничавам оптужене у својој одбрани, сматрам да је то њихово право свето, а да они не морају бити сасвим вешти у томе како то чине. Колико је ово сада што је оптужени све питао и сада има значаја за његову одбрану то је ионако дискутабилно. Још неко, дакле? Биће да је нека примедба.

Адв. Борис Зорко: Не, поштовани суде, адвокат Борис Зорко. Ја бих само хтео, пошто мислим да је данас већ, на изјашњење господина Секулића у вези неких питања, само два питања бих хтео да поставим ради транскрипта. Прво тиче се дакле законитости наређења, односно опет Вашег става поводом наређења оптуженог Перића ка оптуженом Влајковићу. Мене прво интересује, каква су Ваша сазнања, дакле, одакле сте црпели сазнање када је реч о том наређењу? Шта су Вама били извори за Ваша сазнања?

Стручни саветник Милисав Секулић: Нисам Вас разумео шта.

Адв. Борис Зорко: Дакле, одакле Вам потичу информације које сте имали када говорите о наређењу оптуженог Перића ка оптуженом Влајковићу?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ма, ја уопште не говорим о наређењу Перића, могао је бити Костић, могао је бити Марковић, он је био командант одреда, овај човек говори да је био, да је од њега добио наређење.

Адв. Борис Зорко: У реду, у реду, дакле, можемо ли да закључимо да Ви претпостављате када се износи...

Стручни саветник Милисав Секулић: Не да претпостављам, него тако пише у закону и Правилима.

Адв. Борис Зорко: Молим Вас, врло прецизно, дакле када говорите о томе, рекли сте да неко нешто није смео да изврши.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим?

Адв. Борис Зорко: На питање, на питање Влајковића, Ви сте рекли – то наређење нисте смели да извршите. Да ли сам у праву?

Стручни саветник Милисав Секулић: Он није смео да изврши то наређење. То није зато што тамо, него тако је предвиђено законом, Правилима, упутствима о борбеној употреби.

Адв. Борис Зорко: Да ли се онда слажемо да се Ви не упуштате у законитост?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим?

Адв. Борис Зорко: У дозвољеност тог наређења? Да ли се не упуштате у дозвољеност тог наређења, то ме само интересује?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја само говорим о законитости наређења.

Адв. Борис Зорко: Говорите о законитости наређења?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, да, о правилима, о упутству.

Адв. Борис Зорко: Да ли имате сазнање какво је то наређење у тим детаљима, то сам Вас питао и први пут, да то разјаснимо.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, ја само одговарам оно што је он питао, да је добио то и то је ја то наређење немам у рукама.

Адв. Борис Зорко: Оппростите, јасно ми одговорите, одакле Ви знате какво је наређење оптужени Перић издао оптуженом Влајковићу?

Заменик тужиоца: Одговорио је, председниче већа.

Адв. Борис Зорко: Не, извињавам се, није одговорио.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ма ја Вас уопште не разумем шта хоћете.

Адв. Борис Зорко: Ја хоћу да разјаснимо, одакле Вама сазнања поводом наређења о коме сте се изјашњавали прецизније, на чију сте се законитост изјашњавали, мене интересује, одакле Вам сазнање?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, ја Вам само говорим на основу упутстава, закона, а не зато што сам ја био тамо и држао наређење.

Адв. Борис Зорко: Дакле, Ви претпостављате да нешто није законито?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ма немојте, ја не претпостављам ништа.

Адв. Борис Зорко: Питам Вас чињенично, конкретно, да ли сам у праву да Ви не знате какво је наређење било издато оптуженом Влајковићу?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја могу са Вама да се сложим, да ја о наређењу знам оно што је рекао овај који је примио наређење.

Адв. Борис Зорко: Господине Секулићу, врло прецизно Вас питам и молим Вас да одговорите на питање. Да ли сам у праву да Ви немате никакво непосредно сазнање у погледу наређења које је оптужени Перић Дарко издао Влајковићу?

Стручни саветник Милисав Секулић: Опет, чујете, ја...

Адв. Борис Зорко: Одговорите ми са да или не.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја нисам сведок, схватите, нисам био тамо, а и Ви немате то наређење.

Адв. Борис Зорко: Ја Вас молим да ми одговорите, не тражим Ваш коментар.

Стручни саветник Милисав Секулић: Па немам, немам то наређење.

Адв. Борис Зорко: Одговорите ми са да или не. Да ли Ви знате садржину наређења које је Дарко Перић поставио оптуженом Влајковићу?

Стручни саветник Милисав Секулић: Ја знам шта ме је овај питао.

Адв. Борис Зорко: Не тражим коментар, одговорите ми са да или не, последњи пут Вас молим за то. Кажите ми – да, упознат сам са садржином наређења или не – нисам упознат, само то од Вас тражим.

Стручни саветник Милисав Секулић: Оно све што постоји у судској документацији и што имају, ја сам упознат са свима, оно што стоји у судској...

Адв. Борис Зорко: Значи, читали сте исказе неких сведока?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, читао сам, не да сам читао, него има тамо. Сва сам суђења пратио овде, од првог дана.

Адв. Борис Зорко: Дакле, то није непосредно сазнање, јесам ли у праву?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па слушај, ја нисам био на лицу места.

Адв. Борис Зорко: У реду, хвала Вам.

Председник већа: Бранилац адвокат Живковић.

Адв. Слободан Живковић: Адвокат Слободан Живковић. Мало пре сте, господин Влајковић када Вас је питао, Ви сте њему рекли, нисте смели да извршите то наређење. Одакле је Вама тај закључак да није смео, које наређење да изврши?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас.

Адв. Слободан Живковић: Ми овде судимо осам година, овај предмет, Ви кажете да сте присуствовали. Не постоји ниједан документ, ниједан документ у предмету, нити је било који сведок или окривљени рекао да је добио наређење да људе и војску води у минско поље.

Председник већа: Добро, колега ово је исто оно што је претходни бранилац говорио.

Стручни саветник Милисав Секулић: Значи по Вама није ни постојало наређење да се иде у минско поље.

Председник већа: И то нам је познато, у реду, ништа више од тога.

Адв. Слободан Живковић: Тако је, није постојало.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, што су сви ишли у минско поље?

Адв. Слободан Живковић: Па чекајте, чекајте, извините, то је ствар коју ће суд да процени због чега су они отишли.

Председник већа: Јесте, колега, јасно је то сасвим, хајте.

Адв. Слободан Живковић: Не можете Ви да кажете да ја који сам био тамо присутан, нисам смео то да извршим, јер ја то нисам ни добио тај задатак.

Председник већа: Колега, све ћемо то ценити.

Стручни саветник Милисав Секулић: Он каже да је добио.

Адв. Слободан Живковић: Није тачно.

Председник већа: Завршили смо сада са овим.

Адв. Слободан Живковић: Никада он није рекао да је добио да води људе у минско поље.

Председник већа: Адвокат Живковић, одузимам реч.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, он је рекао да је добио.

Председник већа: Седите доле. Жалим што вичем, али морам. Знали смо све ово и без ових Ваших интервенција. Бранилац адвокат Крстић.

Адв. Здравко Крстић: Адвокат Крстић. Ако могу ја да дам свој допринос да разјаснимо неке ствари, мада и мени у старту није јасно, у којој улози је господин Секулић. Дакле, час је сведок, час је вештак, час је најмање је то стручни помагач, сарадник, окривљени. Да се креће у тој својој улози, у којој је пријављен, ја немам ништа против да прича да је сва могућа наређења видео, па чак и ово, мада је фигурирало наређење за извиђај терена. Нигде нема наређења за улазак у минско поље, то су две различите ствари. Али, пређимо преко тога. Око ове улоге, нисам сигуран сада ово што ћу да питам, односно да предочим господину Секулићу, да ли то треба њему или вештаку. Склон сам више да поверујем да треба вештаку, али да искористимо високо образовање и знање из војне те науке, ја сам ту лаик, нисам ни разводник био, да нешто питам, а задржавам право и вештака да питам, а чини ми се да је овде сукоб и ми га сви очекујемо између стручног саветника окривљеног, консултанта и вештака и ми би хтели сада ту нешто да разјаснимо,

претпостављам. Али ево, ја питам, да ли у војним правима, у позитивним прописима, онда и сада, говорим пре свега, онда у време овог догађаја у Ловасу, овај, Ви сте били предавач и тако даље, на високим војним школама, да ли је постојала функција команданта места?

Стручни саветник Милисав Секулић: Постојао је командант места, то сви знају и то сада Ви мене питате.

Адв. Здравко Крстић: Е, која је улога команданта места?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, командант места...

Адв. Здравко Крстић: Не, не, питаћу ја и вештака, али ево, одмах ће се сукобити мишљење, али зато и питам.

Председник већа: У сваком случају, говоримо о овој, 1991. години.

Адв. Здравко Крстић: Тако је, тако је и ја ћу и да приложим пропусницу и једну потврду о одузимању возила на терену, пуковника Марка Ковача, командант места.

Председник већа: Колега, дајте ми.

Адв. Здравко Крстић: Пропусница, командант места.

Председник већа: Хоћете да видимо ми то прво и да ли се тако нешто уопште налазило у списима?

Адв. Здравко Крстић: Да ли је то у терминологији...

Председник већа: Да ли је ово већ прилагано у списе?

Адв. Здравко Крстић: Тако је.

Председник већа: Да ли јесте?

Адв. Здравко Крстић: Јесте, јесте. Зато што се овде бркало, био командант места, директор земљорадничке задруге, био Пера, Ђока, да ли је у војсци постојало у то време, овај, улога, функција команданта места?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, у Ловасу је постојало...

Председник већа: Полако.

Саветнику се предочава потврда без датума, али са откуцаној функцијом „командант места“ пуковник Марко Ковач.

Адв. Здравко Крстић: Ја мислим да је 21.10., мислим.

Председник већа: Не можемо из овога видети на шта се то уопште односи, али схватам, као и пропусница односно документ писан руком, где, то је, дана 21.10.1991. године издаје пуковник Мирко Ковач у функцији команданта места.

Адв. Здравко Крстић: Марко, Марко Ковач.

Председник већа: Добро. Ви сте већ питали да ли постоји тако нешто као функција, саветник је одговорио да постоји. Ово не противречи ономе што је он рекао, је ли тако?

Адв. Здравко Крстић: Не, ја сам питао да ли постоји, а питаћу и вештака, ту ће бити сукоба, то знам.

Председник већа: Још нешто? Тишина.

Адв. Здравко Крстић: Консултант каже да је постојала.

Председник већа: Колега Крстићу, има ли још питања? Немојте разговарати са осталима.

Адв. Здравко Крстић: Има. Каква је улога команданта места?

Стручни саветник Милисав Секулић: Хоћете то да Вам објашњавам?

Адв. Здравко Крстић: Да.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, онај ко је одредио команданта места, он му је дао и задатак.

Адв. Здравко Крстић: Не, не, не, каква је, постоји командант бригаде, зна се шта командант бригаде може да нареди, која је надлежност, која је надлежност команданта места?

Стручни саветник Милисав Секулић: Командант места, тамо конкретно, требао је да буде орган, да га је одредила власт, цивилна и он је од ње добијао задатаке, требао да добије задатке.

Адв. Здравко Крстић: Ко у војсци наређује, цивили или војска?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, ја Вам говорим о, Ви сигурно разликујете, да је на том простору, постојале су команде, војне јединице, које имају своје прописе и постојала је власт. Молим Вас, рецимо ти штабови територијалне одбране, они су били директни потчињени власти, они нису могли ни по закону да се потчињавају јединицама, командама, али је свака јединица територијалне одбране могла да се потчини команди јединице ЈНА.

Адв. Здравко Крстић: Оппростите, ја Вас ништа не разумем.

Стручни саветник Милисав Секулић: Ни ја Вас.

Адв. Здравко Крстић: Дакле, да ли је у војсци постојало формацијско место командант места?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, слушајте, да ли је постојало, постојало је пуно којекаквих...

Адв. Здравко Крстић: Па јесте ли или није? Па, пазите, да ли су прописи регулисали или не?

Стручни саветник Милисав Секулић: Слушајте, требате имати у виду да је проглашено ратно стање и постојање командног места је потпуно оправдано. Друга је ствар...

Адв. Здравко Крстић: Не питам ја да ли је оправдано или не, него да ли је постојало?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, постоји, када је објављено ратно стање.

Адв. Здравко Крстић: Значи регулисано је неким прописима када се прогласи ратно стање...

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, па то је одлука Председништва.

Председник већа: Морам да вас опоменем обојицу да...

Адв. Здравко Крстић: Судија, ако је Вама ово јасно, мени је...

Председник већа: У реду је, само нема разлога да вичете један на другог, мало вас је понело то, дакле мало тише.

Адв. Здравко Крстић: Не, не, ми смо у годинама, па...

Председник већа: Не знам да ли је због тога, али...

Адв. Здравко Крстић: Ја на ово лево не чујем.

Председник већа: Али није ред у судници.

Адв. Здравко Крстић: Да.

Председник већа: Саветник као вештак је дужан да да свој исказ, мишљење и остало према свом најбољем знању. Ја рачунам да га је дао сада и да сте одговор некакав добили.

Адв. Здравко Крстић: Добро, е сада, ја пред собом имам и извод из књиге, пардон, опростите, то је такође у списима, па бих хтео да предочим стручном

консултанту и да затражим његово мишљење. Шта значи, а реч је о овом догађају, 18.10. у Ловасу, минско поље и тако даље, поднета је од надлежног органа, Управа безбедности, како то све иде, јел, поднета је кривична пријава против ХУ лица. Та пријава је достављена и уведена у евиденцију књиге Тужилаштва, Војног тужилаштва, предмет уступљен Тужилаштву и тако даље, овде постоје подаци и постоји рубрика из 1994. године, а) архивирати са назнаком „уништити“.

Председник већа: Колега Крстићу, ја не знам да ли је тај документ о коме говорите сада, спада у онај корпус доказа који се овде изводе или је то нешто. Не знам, можда је нешто што сте накнадно добили, о томе се ради, зато то морам да видим. У сваком случају, аха, информација, у реду. Које је питање, дакле, информација постојања, шта са њом?

Адв. Здравко Крстић: Ја питам, да ли може стручни консултант да се изјасни, о томе да ли је то уобичајена кореспонденција да Управа безбедности поднесе пријаву Тужилаштву, а да Тужилаштво уништи пријаву? Говоримо о догађају из Ловаса, не пријаву за увреду и клевету.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, слушао сам овде сведочење пуковника из Управе безбедности, разговарао сам са Плавшићем који је био и мој официр безбедности, у вези тога. Кривичну пријаву су дужне да поднесу команде, а не Служба безбедности. Служба безбедности предлаже својој команди, службе безбедности орган команди, она предлаже да се то уради и команда ће или прихватити или неће прихватити предлог за кривично гоњење.

Председник већа: Добро, само да констатујемо на записнику, да се питање односи на Информацију нумерисану у списима под бројем 370 до странице 372. Још нешто?

Адв. Здравко Крстић: Али ја нисам чуо одговор, мене није интересовала кореспонденција у том смислу ко је надлежан да подноси кривичну пријаву, при том је небитно ко подноси пријаву, него садржај пријаве.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, битно је, команда подноси пријаву.

Адв. Здравко Крстић: Па какве то везе има, ко подноси? Него садржина пријаве, реч је о погибији 20 људи.

Стручни саветник Милисав Секулић: Е ја не знам шта је писало.

Адв. Здравко Крстић: Поднета је пријава против НН извршилаца.

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, то је опет...

Адв. Здравко Крстић: Само да ја завршим. И пријава је достављена надлежном државном органу, Тужилаштву војном. Војно тужилаштво шта ради, шта треба да ради, по Вама, ја Вас то питам?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, ја не радим у Војном тужилаштву и међу правницима, па сада треба Вама да одговорим шта треба да ради.

Адв. Здравко Крстић: Да ли је нормално, уобичајено, да се после неколико година, не водећи поступак, уништи то и стави а/а?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, сигурно да није нормално.

Адв. Здравко Крстић: Каква је намера била тог што је уништио?

Стручни саветник Милисав Секулић: Никако нормално није...

Адв. Здравко Крстић: Да се води поступак или не?

Стручни саветник Милисав Секулић: Никако нормално није да се...

Адв. Здравко Крстић: И да се накнадно добровољци после двадесет година, да одговарају?

Стручни саветник Милисав Секулић: Да се уништавају документа, никада, то нико није надлежан, без обзира каква су.

Адв. Здравко Крстић: А јесте видели то да је уништен?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па, нисам ја видео, одакле бих ја видео.

Адв. Здравко Крстић: Судија, дозволите му да изврши увид.

Стручни саветник Милисав Секулић: Не сумњам ја у то да је то уништано, не сматрам ја да је то правилно, таман посла.

Адв. Здравко Крстић: А каква би била намера тог што уништава то?

Стручни саветник Милисав Секулић: Па да се не покреће поступак, шта би друго било.

Адв. Здравко Крстић: Тако је, да се не покреће поступак против оних који су то извршили, него да нађемо жртвене јарце, је ли тако?

Стручни саветник Милисав Секулић: Молим Вас, овај поступак је покренут 2007. године, а било 1991. године.

Адв. Здравко Крстић: Хвала.

Председник већа: Господине Димитријевићу, Ви сте били прошли пут и то дуго, дуго.

Опт. Миодраг Димитријевић: Ја сам заборавио, судија....

Председник већа: Само ако има неко додатно питање.

Опт. Миодраг Димитријевић: (говори из места предвиђеног за оптужене у судници, дакле без микрофона и на великој удаљености) Ако могу само да допринесем овоме, расправи овој у вези команданта места, само о томе.

Председник већа: Не, не овако.

Опт. Миодраг Димитријевић: И овде имам поднесак један...

Председник већа: А о томе иначе, вероватно ће више бити речи код испитивања вештака.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро.

Председник већа: Како видим, то је оно што је било са стручним саветником.

Пре него што наставимо, сада је згодно, може да се деси да и заборавим, пре свега, знамо шта смо за сутра заказали, односно шта смо очекивали сутра да имамо овде. Било је потребно, тражили смо да се суду доставе адресе сведока који су били предложени, двојице и нисмо то добили до сада. Да ли ће се ти сведоци уопште сутра појављивати?

Адв. Здравко Крстић: Адвокат Крстић.

Председник већа: Што се Вас тиче, Никола Милошевић?

Адв. Здравко Крстић: Тако је, Никола Милошевић. Никола Милошевић је био високопозиционирани официр у, начелник, један од начелника у безбедности и нисмо могли да дођемо до његове адресе. Чак смо ишли у седиште ВБА и љубазношћу неких људи тамо, речено нам је да не могу, и поред најбоље жеље и воље да дају његову адресу, да је он и даље јел, лице које се чува, ја не знам статус, не улазим у то, овај, него да то суд тражи по службеној дужности и суду ће доставити. Па Вас молим, да Ви то затражите од Војнообавештајне службе, име и презиме и чин, мислим те податке имамо, да нам доставе и ми ћемо онда предложити да се господин саслуша у својству сведока, односно да му се достави позив.

Председник већа: Друго је Милош Милосављевић.

Адв. Здравко Крстић: Е не знам за то.

Председник већа: То је био предлог, ако је име тачно или ако је име тачно пренето, пошто је слично, али сте Ви износили. Укључите микрофон, молим Вас.

Адв. Гордана Живановић: Адвокат Живановић. Егзистирају два Милосављевића кроз предмет.

Председник већа: Добро, на кога сте мислили?

Адв. Гордана Живановић: И Милан и Милош. Сада у овом моменту више ни на кога, судија, имајући у виду Ваше решење којим сте извршили, да кажем, увид у све евентуалне раније саслушане сведоке, а евентуална лица која би позивала, везано за овог Милосављевића, па ми је беспредметно.

Председник већа: Милош Милосављевић, како је било на транскрипту, је истакнут као неко ко није до сада предлаган, нити је уопште испитиван у овом поступку, од његовог самог почетка. Посебно, због тога Вас посебно питам.

Адв. Гордана Живановић: То је тачно, то је војник који је добровољац, добровољац у вези са ким постоји само изјава дата ВБА после спорног догађаја, 18., која је наравно излучена из списка, јер није предмет и није доказ у предмету. А он није саслушаван раније, али он би мени као браниоцу био интересантан у ситуацији да ја могу да имам овде у судници и Марића Мирољуба и да могу да имам Борковића или већ не знам како су се звали добровољци, имам записано негде, добровољци, које сте својим решењем, које сам примила прошли пут на претресу, прочитали и тиме да кажем, искључили могућност њиховог поновног непосредног саслушања.

Председник већа: Онда разумем. Значи предлог се повлачи?

Адв. Гордана Живановић: Да.

Председник већа: Опет мало резимирање, схватио сам, дакле, да се одустало такође од сведока Петра Плавшића, да је болестан, потом од сведока предложених Душана, потенцијалних сведока, Душана Бокића, Мира или Мире Плавшића, значи не грешим, пошто ту има сличних имена. Добро, ово је значи резимирано, што значи да...

Адв. Здравко Крстић: Било је више Плавшића.

Председник већа: Да, што значи да ниједног сведока сутра нећемо имати, а термин је већ заказан и постоји. Добро, пошто је окончано испитивање и давање исказа стручног саветника, онако како смо то и предвидели, ред је на судског вештака.

Изволите, знате где треба да стојите. Ви сте већ, наравно, положили заклетву, је ли тако, још када сте били...

Адв. Борис Зорко: Само опростите, поштовани суде, ја...

Председник већа: Само тренутак.

Судски вештак Бошко Антић: Да, у новембру 2011. године.

Председник већа: 15. и 16. новембра 2011. године, заклетву коју сваки вештак треба да положи, тако да Вас ја само подсећам да сте дали ту заклетву, да ћете дати своје вештачење у складу са правилима науке, савесно, непристрасно и по свом најбољем знању и да ћете тачно и потпуно изнети свој налаз и мишљење. Је ли тако?

Судски вештак Бошко Антић: Да.

Председник већа: Добро. Пре наравно него што сте били позивани на ова два претреса, на два рочишта која су била у потпуности Вашем вештачењу посвећени, дали сте и свој писмени налаз и мишљење. Пре свега, да ли остајете код онога што сте прво писмено дали, а и оно што сте на ова два претреса изнели као одговоре на питања и да ли имате нешто да додате томе?

Судски вештак Бошко Антић: Не. На прошлом..

Председник већа: Не, само Вас питам, да ли остајете код онога што је..

Судски вештак Бошко Антић: Управо сам то хтео да изговорим.

Председник већа: Добро, па то је обично – да.

Судски вештак Бошко Антић: Остајем при тврдњама које сам изнео у налазу уз неке коментаре изјаве које је дао стручни сарадник и допуне налаза и мишљења дати у октобру 2012. године.

Председник већа: Да, то се свакако на неки начин очекује да се о томе, пошто смо схватили да има разлика у вашим мишљењима, вас двојице експерата, што је, наравно, могуће. Е сада, из тог разлога, с обзиром да ће и он имати прилику да као што има законску могућност да Вама поставља питања, тако и Ви да се изјасните наравно на оно што је он био изнео овде и на неки начин и као примедбу на оно што сте Ви рекли и ово супротно мишљење од Вашег, то да урадимо сутра. Постоји опет. Већ сам рекао на почетку да ћемо данас кратко радити, јер смо касно и кренули, односно не на време, како смо мислили, па да тако ту, сада на овом месту да наставимо сутра, а и из здравствених разлога, не Ваших личних. Тако да,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да **СЕ** главни претрес **ПРЕКИНЕ**, а наставак главног претреса ионако је заказан за сутра у 14 и 30.

Убеђен сам да ће бити на време, наравно исто судница број 2, значи **25. септембар**, што је свима присутнима саопштено, никога не позивати.

Да ли има неко нешто да пита, па да... Сутра у пола три овде, а мислим да нећемо каснити као сада.

Адв. Гордана Живановић: Господине судија, да ли ће и саветник сутра бити присутан?

Председник већа: Па, да, можда треба саветнику нагласити, да, да, јер ви сви знате. Ви ћете бити и сутра, имате право да нешто питате њега, а у сваком случају да будете присутни када он буде излагао оно у чему се Ви не слажете. Значи и сутра у пола три, исто ово.

Опт. Зоран Косијер: С обзиром да сам ја предложио и господина Зорана Станковића за, Ви сте рекли да...

Председник већа: Нисмо рекли, питали смо за овог једног.

Значи, окончано у 16 и 20 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА